2025/2441

10.12.2025

# NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/2441

## ze dne 26. listopadu 2025,

## kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806, pokud jde o revizi mechanismu pozastavení osvobození od vízové povinnosti

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ([2]) stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci mají mít při překračování vnějších hranic členských států vízum (dále jen „vízová povinnost“), jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů (dále jen „osvobození od vízové povinnosti“).

(2) Bezvízový styk přináší Unii i třetím zemím značné výhody. Hospodářské, sociální a kulturní vztahy se třetími zeměmi vedou k prosperitě a na mezinárodní úrovni podporují otevřenou a svobodnou povahu Unie jako prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Společná vízová politika Unie je v tomto ohledu základním kamenem její spolupráce se třetími zeměmi. Vyvíjející se geopolitický kontext však zároveň přináší nové výzvy spojené s bezvízovým stykem. Za účelem řešení těchto nových výzev a širší škály rizik v oblasti nelegální migrace, ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti vycházejících ze třetích zemí uvedených v příloze II nařízení (EU) 2018/1806 (dále jen „třetí země osvobozené od vízové povinnosti“) by měl být posílen a zefektivněn mechanismus dočasného pozastavení osvobození od vízové povinnosti u státních příslušníků třetí země osvobozené od vízové povinnosti (dále jen „mechanismus pozastavení“).

(3) Využívání mechanismu pozastavení by se mělo usnadnit zejména rozšířením možných důvodů pro jeho spuštění, úpravou příslušných prahových hodnot a postupů a rozšířením povinností Komise v oblasti sledování a podávání zpráv.

(4) Unie uzavřela se třetími zeměmi osvobozenými od vízové povinnosti řadu dohod o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty a v budoucnu by mohla uzavřít další takové dohody. Pokud se mechanismus pozastavení spustí ve vztahu ke třetí zemi, s níž Unie takovouto dohodu uzavřela, měl by se tento mechanismus uplatnit, aniž by byla dotčena příslušná ustanovení o důvodech pro pozastavení a postupy stanovené v dotčené dohodě. Aby pozastavení osvobození od vízové povinnosti podle práva Unie nabylo účinku v souladu s mezinárodními závazky Unie, musí být proto souběžně rozhodnutím Rady pozastaveno i uplatňování příslušné dohody.

(5) Vzhledem k nutnosti zajistit okamžitou a odpovídající reakci na hybridní hrozby, která je v souladu s právem Unie a mezinárodními závazky, by mělo být možné spustit mechanismus pozastavení, pokud existují rizika nebo hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států vyplývající z hybridních hrozeb, jako jsou situace státem podporovaného účelového využívání migrantů uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 ([3]), usilující o destabilizaci nebo narušení společnosti a klíčových institucí.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. října 2025 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2025.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 ze dne 14. května 2024 o řešení krizových situací a situací zásahu vyšší moci v oblasti migrace a azylu a o změně nařízení (EU) 2021/1147 (Úř. věst. L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Je zásadní, aby bylo možné plně důvěřovat cestovním dokladům, dokladům totožnosti a matričním dokladům vydaným zeměmi osvobozenými od vízové povinnosti. Je rovněž zásadní, aby tyto doklady nemohly být snadno falšovány nebo padělány. Vzhledem k tomu, že nedostatky systémové povahy v právní úpravě nebo postupech třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti v oblasti zabezpečení dokladů by mohly vést k rizikům či hrozbám pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států, mělo by být možné z tohoto důvodu spustit mechanismus pozastavení.

(7) Režimy občanství pro investory uplatňované třetími zeměmi osvobozenými od vízové povinnosti umožňují státním příslušníkům třetích zemí, na které by se jinak vztahovala vízová povinnost, cestovat do Unie bez víz. V rámci režimu občanství pro investory se občanství uděluje osobě výměnou za předem stanovené platby nebo investice, aniž by měla skutečnou vazbu na dotčenou třetí zemi. Unie sice respektuje právo svrchovaných zemí rozhodovat o svých vlastních naturalizačních postupech, třetí země osvobozené od vízové povinnosti by však měly být odrazovány od využívání bezvízového styku s Unií jako nástroje pro získávání individuálních investic výměnou za občanství. Z nedostatku komplexních bezpečnostních prověrek, postupů prověřování a náležitého posouzení ze strany těchto třetích zemí, pokud jde o režimy občanství pro investory, navíc vyplývá několik závažných bezpečnostních rizik pro občany Unie, jako jsou rizika související s praním peněz a korupcí. Aby se zabránilo zneužívání bezvízového styku s Unií k tomuto účelu, mělo by být možné pozastavit osvobození od vízové povinnosti pro třetí zemi, která se rozhodne uplatňovat režimy občanství pro investory, na jejichž základě je občanství udělováno osobě, aniž by měla skutečnou vazbu na danou třetí zemi.

(8) Vízová politika třetí země osvobozené od vízové povinnosti, která není v souladu s vízovou politikou Unie, pokud jde o seznam třetích zemí osvobozených od vízové povinnosti, by mohla vést k nelegální migraci do Unie, zejména pokud se dotčená třetí země nachází v těsné zeměpisné blízkosti Unie. Proto by mělo být možné spustit mechanismus pozastavení osvobození od vízové povinnosti, pokud Komise na základě posouzení dojde k závěru, že by takový nesoulad vízové politiky třetí země mohl vést k podstatnému nárůstu počtu státních příslušníků jiných třetích zemí, kteří legálně přicestují na území této třetí země a poté neoprávněně vstoupí na území členských států.

(9) V nařízení (EU) 2018/1806 jsou stanoveny třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, nebo jsou od ní osvobozeni. Některá kritéria použitá k posouzení toho, zda je přiměřené udělit osvobození od vízové povinnosti, se odrážejí v důvodech pro pozastavení tohoto osvobození obsažených v jiných ustanoveních zmíněného nařízení, čímž je zajištěna provázanost mezi kritérii pro osvobození od vízové povinnosti a důvody pro jeho pozastavení. V rámci mechanismu pozastavení ve znění upraveném tímto nařízením by proto měla rovněž existovat možnost pozastavit osvobození od vízové povinnosti v případě zhoršení vnějších vztahů Unie se třetí zemí osvobozenou od vízové povinnosti v důsledku závažného porušování zásad stanovených v Chartě Organizace spojených národů, závažného porušování základních svobod nebo závazků vyplývajících z mezinárodního práva v oblasti lidských práv či mezinárodního humanitárního práva, závažného porušování mezinárodního práva a mezinárodních právních norem, nedodržování rozhodnutí a rozsudků mezinárodních soudů nebo nepřátelských činů namířených proti Unii či členským státům s cílem destabilizovat nebo narušit společnost či instituce, které jsou klíčové pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost Unie nebo členských států. Tyto nepřátelské činy by mohly být důsledkem zahraničního vměšování do politických procesů, hospodářského nátlaku, kybernetických operací, hospodářské špionáže nebo sabotáže kritické infrastruktury. Navíc vzhledem k tomu, že vnější vztahy Unie budou ovlivněny jako celek, by spuštění mechanismu pozastavení z důvodu zhoršení vnějších vztahů Unie se třetí zemí osvobozenou od vízové povinnosti mělo být výlučnou výsadou Komise po konzultaci s členskými státy. Pokud dále Komise zvažuje pozastavení osvobození od vízové povinnosti z tohoto důvodu, měla by ve svém posouzení zohlednit možný dopad tohoto pozastavení na státní příslušníky dotčené třetí země.

(10) Dohody o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty uzavřené se třetími zeměmi osvobozenými od vízové povinnosti by mohly obsahovat důvody pro pozastavení, které se liší od důvodů stanovených v mechanismu pozastavení. Proto by mělo být rovněž možné tento mechanismus spustit na základě těchto důvodů. Použití důvodů pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovených v dohodách o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty by však mělo být omezeno na oblast působnosti těchto dohod.

(11) Komise by měla v jednotlivých případech posoudit prahové hodnoty pro spuštění mechanismu pozastavení v případě podstatného nárůstu počtu státních příslušníků třetí země osvobozené od vízové povinnosti, kterým byl odepřen vstup na území členského státu nebo u kterých bylo zjištěno, že na území členského státu pobývají neoprávněně, nebo počtu žádostí o azyl podaných státními příslušníky této třetí země, u níž je nízká míra uznávání, nebo počtu závažných trestných činů souvisejících se státními příslušníky této třetí země. Komise by zejména měla mít možnost posoudit, zda v případech oznámených členskými státy nebo na základě její vlastní analýzy existují zvláštní okolnosti, jež by odůvodňovaly použití nižších nebo vyšších prahových hodnot, než jsou uvedeny v příslušných ustanoveních nařízení (EU) 2018/1806. Komise by ve svém posouzení měla vzít mimo jiné v úvahu počet neoprávněných překročení vnějších hranic členských států, počet neopodstatněných žádostí o azyl nebo počet trestných činů souvisejících se státními příslušníky třetí země osvobozené od vízové povinnosti v poměru k počtu a velikosti dotčených členských států a dopad tohoto počtu na celkovou migrační situaci, fungování azylových systémů nebo vnitřní bezpečnost dotčených členských států. Komise by měla rovněž zohlednit opatření přijatá danou třetí zemí k nápravě situace. Komise by před přijetím příslušného právního aktu měla důkladně posoudit nezbytnost, přiměřenost a důsledky pozastavení osvobození od vízové povinnosti.

(12) Členské státy by pro účely podání oznámení Komisi o okolnostech, které by mohly být důvodem pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti, měly mít možnost zohlednit referenční období přesahující délku dvou měsíců, aby tak mohly identifikovat nejen náhlé změny příslušné situace, nýbrž také dlouhodobější trendy v trvání až 12 měsíců, které by mohly odůvodnit spuštění mechanismu pozastavení.

(13) Komise by měla vždy, když to bude považovat za nezbytné, anebo na žádost Evropského parlamentu nebo Rady podat zprávu Evropskému parlamentu nebo Radě o výsledcích svého systematického sledování osvobození od vízové povinnosti ve vztahu ke všem třetím zemím osvobozeným od vízové povinnosti, mimo jiné na základě údajů z informačních systémů Unie, jako je Systém vstupu/výstupu, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ([4]), a Evropský systém pro cestovní informace a povolení, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ([5]), a údajů od subjektů, úřadů a agentur Unie. Tyto zprávy by se měly zaměřit na ty třetí země osvobozené od vízové povinnosti, které podle analýzy Komise již nesplňují kritéria pro osvobození od vízové povinnosti podle nařízení (EU) 2018/1806, jež jsou relevantní z hlediska důvodů pro pozastavení, nebo na ty třetí země osvobozené od vízové povinnosti, které vykazují specifické problémy, jež by v případě, že nebudou řešeny, mohly vést ke spuštění mechanismu pozastavení. Zejména je vhodné, aby Komise zvážila podávání zpráv o třetích zemích, které byly nově zařazeny na seznam v příloze II nařízení (EU) 2018/1806, aniž by vedly dialog s Unií o uvolnění vízového režimu, pokud to považuje za nezbytné, a to především v prvních letech poté, co vstoupí v platnost právní akt, kterým se stanoví osvobození takové třetí země od vízové povinnosti.

(14) Je-li mechanismus pozastavení spuštěn z důvodu, že třetí země osvobozená od vízové povinnosti, se kterou byl úspěšně uzavřen dialog o uvolnění vízového režimu, nesplnila zvláštní požadavky týkající se vnějších vztahů nebo základních práv, které byly použity k posouzení toho, zda je vhodné její státní příslušníky osvobodit od vízové povinnosti, nebo z důvodu zhoršení vnějších vztahů Unie s touto třetí zemí osvobozenou od vízové povinnosti, měla by Komise upřednostnit cílený přístup. V rámci tohoto přístupu by Komise měla uplatnit pozastavení nejprve u osob na odpovědných pozicích, jako jsou členové oficiálních delegací této třetí země, členové místních, regionálních a celostátních vládních institucí této třetí země, poslanci parlamentů této třetí země nebo vysoce postavení veřejní či vojenští činitelé této třetí země, čímž se minimalizují nepříznivé důsledky pro běžné obyvatele této třetí země. Komise by měla průběžně sledovat, zda spuštění mechanismu pozastavení dosáhlo zamýšleného výsledku, a pravidelně o tom podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2226 ze dne 30. listopadu 2017, kterým se zřizuje Systém vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí překračující vnější hranice členských států, kterým se stanoví podmínky přístupu do systému EES pro účely vymáhání práva a kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 767/2008 a (EU) č. 1077/2011 (Úř. věst. L 327, 9.12.2017, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Pokud bylo rozhodnutí o dočasném pozastavení osvobození od vízové povinnosti přijato z důvodu, že třetí země osvobozená od vízové povinnosti, se kterou byl úspěšně uzavřen dialog o uvolnění vízového režimu, nesplnila zvláštní požadavky týkající se vnějších vztahů nebo základních práv, které byly použity k posouzení toho, zda je vhodné udělit osvobození od vízové povinnosti, nebo z důvodu zhoršení vnějších vztahů Unie s uvedenou třetí zemí osvobozenou od vízové povinnosti, a toto rozhodnutí se zaměřuje na kategorie státních příslušníků této třetí země na odpovědných pozicích, měly by členské státy přijmout veškerá opatření nezbytná k tomu, aby po celou dobu trvání dočasného pozastavení neudělovaly z dočasné vízové povinnosti výjimky.

(16) Pokud Komise zvažuje pozastavení osvobození od vízové povinnosti na základě vlastní analýzy nebo v důsledku oznámení některého členského státu, měla by ve svém posouzení zohlednit dopad tohoto pozastavení na občanskou společnost v dotčené třetí zemi, zejména v případě, že v dané třetí zemi došlo ke zhoršení situace v oblasti lidských práv.

(17) Pokud bylo přijato rozhodnutí o dočasném pozastavení osvobození třetí země od vízové povinnosti, měl by být stanoven přiměřený časový rámec pro posílený dialog mezi Komisí a dotčenou třetí zemí, jehož cílem je náprava okolností, které vedly k tomuto pozastavení. Za tímto účelem by doba trvání dočasného pozastavení, přijatého prostřednictvím prováděcího aktu, měla být 12 měsíců s možností prodloužit ji o dalších 24 měsíců prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Při přijímání tohoto aktu v přenesené pravomoci je důležité, aby Komise podrobně vysvětlila výsledek posíleného dialogu s dotčenou třetí zemí, opatření přijatá touto třetí zemí a dotčenými členskými státy a důvody, proč se domnívá, že okolnosti vedoucí k dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti nebyly napraveny. Pokud se před uplynutím doby použitelnosti aktu v přenesené pravomoci nenajde žádné řešení a Komise předloží legislativní návrh na převedení odkazu na dotčenou třetí zemi z přílohy II do přílohy I nařízení (EU) 2018/1806, měla by přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým dočasné pozastavení prodlouží až do vstupu přijatého legislativního návrhu v platnost. Toto prodloužení by však nemělo být delší než 24 měsíců.

(18) Pokud byl prováděcí akt o dočasném pozastavení osvobození od vízové povinnosti státních příslušníků některé třetí země přijat z důvodu, že tato třetí země, jejíž státní příslušníci byli osvobozeni od vízové povinnosti na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu, nesplňuje zvláštní požadavky týkající se vnějších vztahů nebo základních práv, které byly použity k posouzení toho, zda je vhodné její státní příslušníky osvobodit od vízové povinnosti, nebo z důvodu zhoršení vnějších vztahů Unie s touto třetí zemí, a dané okolnosti přetrvávají, měla by mít Komise možnost rozhodnout, že se akt v přenesené pravomoci, který toto pozastavení prodlužuje, vztahuje pouze na některé kategorie státních příslušníků třetí země, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem daného případu a zásadě proporcionality. Pokud se nepodaří najít řešení do konce doby použitelnosti daného aktu v přenesené pravomoci, měla by Komise situaci znovu posoudit a měla by mít možnost rozhodnout o dalším prodloužení pozastavení prostřednictvím dalšího aktu v přenesené pravomoci vztahujícího se na určené kategorie státních příslušníků třetí země.

(19) Je-li to řádně odůvodněno naléhavostí dané záležitosti, například s cílem zabránit hromadnému přílivu státních příslušníků třetích zemí neoprávněně přicházejících na území členských států nebo vážnému narušení veřejného pořádku či vnitřní bezpečnosti členských států, měl by předseda výboru zřízeného podle nařízení (EU) 2018/1806, který má být nápomocen Komisi, zvážit zkrácení lhůty pro svolání schůze výboru a využití písemného postupu stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([6]), neboť by to uvedenému výboru umožnilo předložit stanovisko rychleji, než by tomu bylo jinak.

(20) Dočasné pozastavení osvobození od vízové povinnosti by mělo být zrušeno, jsou-li okolnosti, které k němu vedly, napraveny před uplynutím doby trvání pozastavení. Za tímto účelem by Komise měla přijmout před uplynutím doby trvání pozastavení prováděcí akt, pokud je tato doba stanovena v prováděcím aktu, nebo před uplynutím doby trvání pozastavení akt v přenesené pravomoci, pokud je tato doba stanovena v aktu v přenesené pravomoci.

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ([7]); Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(22) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([8]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ([9]).

(23) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([10]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([11]).

(24) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([12]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([13]).

(25) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

*Článek 1*

Nařízení (EU) 2018/1806 se mění takto:

1) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„*Článek 8*

1. Odchylně od článku 4 se osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze II může dočasně pozastavit na základě relevantních a objektivních údajů v souladu s podmínkami a postupem stanovenými v článcích 8a až 8f (dále jen ‚mechanismus pozastavení').

([7]) Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([8]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

([11]) Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([12]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Mechanismus pozastavení může být spuštěn tím, že členský stát podá Komisi oznámení v souladu s článkem 8b, nebo na základě vlastní analýzy Komise v souladu s článkem 8c.

2. Pokud Unie a třetí země uvedená v příloze II uzavřely dohodu o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty, použijí se články 8a, 8e a 8f tohoto nařízení, aniž jsou dotčena příslušná ustanovení týkající se důvodů pro pozastavení a postupů obsažená v uvedené dohodě.“

2) Vkládají se nové články, které znějí:

*„Článek 8a*

1. Mechanismus pozastavení může být spuštěn na základě kteréhokoli z těchto důvodů:

a) podstatného nárůstu počtu státních příslušníků třetí země uvedené na seznamu v příloze II, jimž byl odepřen vstup na území členského státu nebo o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;

b) podstatného nárůstu počtu žádostí o azyl podaných státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze II, která má nízkou míru uznávání;

c) snížení míry spolupráce se třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II v oblasti zpětného přebírání osob nebo z důvodu jiných případů nedostatečné spolupráce při zpětném přebírání osob;

d) významného rizika nebo bezprostřední hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států souvisejících se třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II, zejména pokud vyplývají z některé z těchto skutečností:

   i) podstatného nárůstu počtu závažných trestných činů souvisejících se státními příslušníky uvedené třetí země, doloženého objektivními, konkrétními a relevantními informacemi a údaji poskytnutými příslušnými orgány;

   ii) hybridních hrozeb;

   iii) systémových nedostatků v právní úpravě nebo postupech týkajících se zabezpečení dokladů;

e) uplatňování režimu občanství pro investory třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II, na jehož základě je osobě uděleno občanství výměnou za předem stanovené platby nebo investice, aniž by měla na tuto třetí zemi skutečnou vazbu;

f) nesouladu vízové politiky třetí země uvedené na seznamu v příloze II s vízovou politikou Unie, který by mohl zejména v důsledku toho, že se daná třetí země nachází v těsné zeměpisné blízkosti Unie, vést k podstatnému nárůstu počtu státních příslušníků jiných třetích zemí, kteří neoprávněně vstoupí na území členských států poté, co na území této třetí země pobývali nebo přes ně projížděli;

g) pokud jde o třetí země uvedené na seznamu v příloze II na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu s Unií, nesplnění zvláštních požadavků založených na článku 1, které byly použity k posouzení toho, zda je vhodné jejich státní příslušníky osvobodit od vízové povinnosti;

h) zhoršení vnějších vztahů Unie se třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II v důsledku:

   i) závažného porušování zásad stanovených v Chartě Organizace spojených národů touto třetí zemí;

   ii) závažného porušování základních svobod nebo povinností vyplývajících z mezinárodního práva v oblasti lidských práv nebo mezinárodního humanitárního práva touto třetí zemí;

   iii) závažného porušování mezinárodního práva a mezinárodních právních norem touto třetí zemí;

   iv) nedodržování rozhodnutí a rozsudků mezinárodních soudů touto třetí zemí, nebo

v) toho, že tato třetí země provádí proti Unii nebo členským státům nepřátelské činy s cílem destabilizovat nebo narušit společnost či instituce, které jsou klíčové pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost Unie nebo členských států;

i) z jakéhokoli jiného důvodu pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanoveného v dohodě mezi Unií a třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty, omezeného na oblast působnosti dotčené dohody.

2. Pro účely odst. 1 písm. a), b) a písm. d) bodu i) a odstavce 4 tohoto článku se podstatným nárůstem rozumí nárůst přesahující prahovou hodnotu 30 %, pokud Komise na základě svého posouzení podle čl. 8b odst. 5 nebo své analýzy uvedené v čl. 8c odst. 2 nedojde k závěru, že je v konkrétním případě použitelná jiná prahová hodnota. Komise každý takový závěr řádně odůvodní.

Do 31. prosince 2028 posoudí Komise, jak je uplatňována prahová hodnota stanovená v prvním pododstavci, a předloží výsledky tohoto posouzení Evropskému parlamentu a Radě. Při tomto posouzení se zaměří zejména na to, zda je prahová hodnota relevantní pro účely mechanismu pozastavení.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku se nízkou mírou uznávání rozumí míra uznávání žádostí o azyl nižší než 20 %, pokud Komise na základě posouzení podle čl. 8b odst. 5 nebo analýzy uvedené v čl. 8c odst. 2 nedojde k závěru, že je v konkrétním případě použitelná jiná míra uznávání. Komise každý takový závěr řádně odůvodní.

4. Pro účely odst. 1 písm. c) se snížením míry spolupráce se třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II v oblasti zpětného přebírání osob rozumí odpovídajícími údaji doložený podstatný nárůst míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí zaslaných členským státem uvedené třetí zemi týkajících se jejích státních příslušníků nebo, je-li tak stanoveno v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo uvedeným členským státem a uvedenou třetí zemí, týkajících se státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes danou třetí zemi.

5. Pro účely odst. 1 písm. c) lze za jiné případy nedostatku spolupráce při zpětném přebírání osob považovat:

a) zamítání žádostí o zpětné převzetí osob nebo jejich nevyřizování včas, včetně případů, kdy třetí země není nápomocna při ztotožnění státních příslušníků třetí země, pro něž členský stát předložil žádost o zpětné převzetí, nebo vytváří jiné přetrvávající praktické překážky bránící výkonu návratu;

b) nevydávání cestovních dokladů včas pro účel navracení státních příslušníků třetích zemí ve lhůtách stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob s třetí zemí uvedenou v příloze II nebo odmítání uznávat evropské cestovní doklady vydané po uplynutí lhůt stanovených v takové dohodě o zpětném přebírání osob;

c) vypovězení dohody o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií a třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II nebo pozastavení jejího uplatňování.

*Článek 8b*

1. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud během období dvou až dvanácti měsíců ve srovnání s obdobím stejné délky v předchozím roce nebo s posledními dvěma měsíci přede dnem použitelnosti osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze II existuje ve vztahu k tomuto členskému státu jedna či více z okolností, které představují důvody pro pozastavení stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. a), b) a c) a písm. d) bodě i).

2. Členský stát může Komisi rovněž oznámit, že existuje jedna či více z okolností, které představují důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. d) bodech ii) a iii) a písm. e), f) a i).

3. V oznámeních uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku musejí být uvedeny důvody, na nichž se zakládají. Tato oznámení obsahují v příslušných případech relevantní údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal k nápravě okolností, jež vedly k oznámení. Členský stát může ve svém oznámení uvést kategorie státních příslušníků dotčené třetí země, na něž se má vztahovat prováděcí akt přijatý podle čl. 8e odst. 1, a uvede pro to podrobné důvody.

4. Komise o každém oznámení obdrženém podle odstavce 1 nebo 2 neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

5. Komise neprodleně posoudí veškerá oznámení podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku, přičemž zohlední:

a) zda existuje některá z okolností, které představují důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f) nebo i);

b) počet členských států zasažených některou z těchto okolností;

c) celkový dopad těchto okolností na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy nebo z údajů, které má Komise k dispozici;

d) zprávy vypracované Evropskou pohraniční a pobřežní stráží, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 (*), Agenturou Evropské unie pro otázky azylu, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 (**), Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 (***), nebo jakýmkoli jiným příslušným orgánem, institucí či jiným subjektem Unie nebo mezinárodní organizací, jestliže to okolnosti konkrétního případu vyžadují;

e) veškeré informace, které členský stát poskytl ve svém oznámení v souvislosti s možnými opatřeními podle čl. 8e odst. 1;

f) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotyčným členským státem.

6. V rámci přezkumu podle odstavce 5 Komise posoudí rovněž nezbytnost, přiměřenost a důsledky pozastavení osvobození od vízové povinnosti.

7. O výsledcích svého posouzení podle odstavce 5 uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

*Článek 8c*

1. Komise pravidelně sleduje, zda existují okolnosti, jež představují důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v čl. 8a odst. 1.

Komise rovněž sleduje zejména to, zda třetí země uvedené v příloze II na základě úspěšného uzavření dialogu s Unií o uvolnění vízového režimu nadále splňují zvláštní požadavky založené na článku 1, jež byly použity k posouzení toho, zda je vhodné jejich státní příslušníky osvobodit od vízové povinnosti.

2. Komise uvědomí Evropský parlament a Radu, pokud má po analýze příslušných údajů, zpráv a statistik, včetně údajů, zpráv a statistik od kteréhokoli příslušného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, konkrétní a spolehlivé informace o existenci kterékoli z okolností, jež představují důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v čl. 8a odst. 1. Komise poté přijme nezbytná opatření v souladu s články 8e a 8f.

*Článek 8d*

1. Komise podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o sledování prováděném podle čl. 8c odst. 1 ve vztahu ke třetím zemím uvedeným na seznamu v příloze II na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu s Unií. Tyto zprávy se podávají alespoň jednou ročně a po dobu sedmi let ode dne vstupu právního aktu osvobozujícího státní příslušníky dotčené třetí země od vízové povinnosti v platnost. Po uplynutí této doby podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o sledování, kdykoli to považuje za nezbytné nebo na žádost Evropského parlamentu nebo Rady. Tyto zprávy se zaměří na třetí země, o nichž se Komise na základě konkrétních a spolehlivých informací domnívá, že již nesplňují určité zvláštní požadavky založené na článku 1, jež byly použity k posouzení toho, zda je vhodné jejich státní příslušníky osvobodit od vízové povinnosti.

2. Vedle oznamovacích povinností stanovených v odstavci 1 tohoto článku podává Komise, kdykoli to považuje za nezbytné nebo na žádost Evropského parlamentu nebo Rady, Evropskému parlamentu a Radě zprávy o sledování prováděném podle čl. 8c odst. 1 ve vztahu k jiným třetím zemím uvedeným na seznamu v příloze II.

*Článek 8e*

1. Komise přijme prováděcí akt, kterým na dobu 12 měsíců pozastaví osvobození státních příslušníků třetí země od vízové povinnosti, pokud:

a) na základě svého posouzení podle čl. 8b odst. 5 nebo své analýzy uvedené v čl. 8c odst. 2 rozhodla, že je takové opatření nezbytné, nebo

b) prostá většina členských států oznámila Komisi existenci okolností, jež představují důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinností stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f) nebo i).

2. Při přijímání rozhodnutí podle odst. 1 písm. a) Komise

a) úzce spolupracuje s dotčenou třetí zemí při hledání alternativních dlouhodobých řešení příslušné okolnosti či okolností, jež představují důvody pro pozastavení stanovené v čl. 8a odst. 1;

b) zohlední přitom politické souvislosti, dotčené hospodářské záležitosti a důsledky pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro celkové vnější vztahy Unie a členských států s dotčenou třetí zemí a

c) zohlední důsledky pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro občanskou společnost v dotčené třetí zemi, zejména pokud se v této třetí zemi zhoršila situace v oblasti lidských práv.

3. Pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 1 tohoto článku se bude vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dané třetí země vymezené odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně další kritéria. Při rozhodování o tom, na které kategorie se má toto pozastavení vztahovat, Komise na základě dostupných informací zahrne kategorie, které jsou dostatečně široké, aby mohly účinně přispět k nápravě okolností, které vedly k pozastavení, přičemž dodrží zásadu proporcionality a nediskriminace v souladu s článkem 21 Listiny základních práv Evropské unie. V prováděcích aktech přijatých podle odstavce 1 tohoto článku se pevně stanoví den, ke kterému pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabývá účinku.

4. Komise předloží návrh prováděcího aktu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku výboru uvedenému v čl. 11 odst. 1:

a) do jednoho měsíce od:

i) obdržení oznámení členského státu podle čl. 8b odst. 1;

ii) uvědomění Evropského parlamentu a Rady o své analýze uvedené v čl. 8c odst. 2 nebo

iii) obdržení oznámení prosté většiny členských států o existenci okolností, jež představují důvody stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f) nebo i);

b) do dvou měsíců od obdržení oznámení od členského státu podle čl. 8b odst. 2.

Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

5. Odchylně od odstavců 1 až 4 tohoto článku, článku 8b a čl. 8c odst. 2, pokud je to odůvodněno naléhavostí situace a pokud má Komise konkrétní a spolehlivé informace o existenci některého z důvodů pro pozastavení stanovených v čl. 8a odst. 1 a rozhodne, že je třeba urychleně přijmout opatření, přijme prováděcí akt, kterým dočasně pozastaví osvobození všech státních příslušníků dané třetí země nebo určitých jejich kategorií od vízové povinnosti na dobu 12 měsíců. V těchto prováděcích aktech se pevně stanoví den, ke kterému pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabývá účinku.

Prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Předseda výboru uvedeného v čl. 11 odst. 1 zváží zkrácení lhůty pro svolání schůze výboru podle čl. 3 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 182/2011 a využití písemného postupu uvedeného v čl. 3 odst. 5 zmíněného nařízení.

6. Aniž je dotčen článek 6, jsou během doby trvání pozastavení osvobození od vízové povinnosti všechny kategorie státních příslušníků třetí země, na které se vztahuje prováděcí akt přijatý podle odstavce 1 nebo 5 tohoto článku, povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

7. Pokud Komise přijala prováděcí akt podle odstavce 1 nebo 5 tohoto článku z důvodu pro pozastavení stanoveného v čl. 8a odst. 1 písm. g), pokud jde o nesplnění zvláštních požadavků na vnější vztahy nebo základní práva, nebo z důvodu stanoveného v čl. 8a odst. 1 písm. h), kterým se dočasně pozastavuje osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země, kteří jsou držiteli diplomatických, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů, nestanoví členské státy nové výjimky z vízové povinnosti podle čl. 6 odst. 1 písm. a). Členské státy, které mají s dotčenou třetí zemí dvoustranné dohody, přijmou nezbytné kroky, aby neuplatňovaly výjimky přijaté podle čl. 6 odst. 1 písm. a).

8. Aniž je dotčen odstavec 7 tohoto článku, pokud členský stát přijme opatření podle článku 6 stanovující nové výjimky z vízové povinnosti pro určitou kategorii státních příslušníků třetí země, na kterou se vztahuje prováděcí akt přijatý podle odstavce 1 nebo 5 tohoto článku, sdělí tato opatření v souladu s článkem 12.

9. Během doby trvání pozastavení osvobození od vízové povinnosti naváže Komise s danou třetí zemí posílený dialog za účelem nápravy dotyčných okolností. Komise informuje Evropský parlament a Radu o pokroku a výsledcích tohoto dialogu a o efektivitě uplatňovaného pozastavení.

10. Pokud jsou okolnosti, které vedly k dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti, napraveny před uplynutím doby použitelnosti prováděcího aktu přijatého podle odstavce 1 nebo 5 tohoto článku, přijme Komise přezkumným postupem uvedeným v čl. 11 odst. 2 prováděcí akt, kterým dočasné pozastavení zruší.

*Článek 8f*

1. Pokud ve vztahu ke třetí zemi, na jejíž státní příslušníky se vztahuje prováděcí akt přijatý podle čl. 8e odst. 1 nebo 5, přetrvávají okolnosti, jež představují relevantní důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v čl. 8a odst. 1, přijme Komise nejpozději dva měsíce před uplynutím dvanáctiměsíční doby pozastavení stanovené prováděcím aktem akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10 za účelem změny přílohy II, jímž se dočasně pozastaví uplatňování uvedené přílohy na dobu 24 měsíců pro všechny státní příslušníky této třetí země.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku, jestliže byl prováděcí akt uvedený v čl. 8e odst. 1 nebo 5 týkající se státních příslušníků dotčené třetí země přijat z důvodu stanoveného v čl. 8a odst. 1 písm. g), pokud jde o nesplnění zvláštních požadavků na vnější vztahy nebo základní práva, nebo z důvodu stanoveného v čl. 8a odst. 1 písm. h), může Komise prostřednictvím delegovaného aktu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku rozhodnout, že dočasně pozastavení uplatňování přílohy II na dobu 24 měsíců pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země určené v souladu se zásadami stanovenými v čl. 8e odst. 3.

3. Změna uvedená v odstavci 1 se provede tak, že se k názvu dotčené třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti je ve vztahu k této třetí zemi pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení a v příslušných případech určené kategorie státních příslušníků této třetí země, na něž se pozastavení vztahuje. Akt v přenesené pravomoci nabývá účinku dnem uplynutí doby použitelnosti příslušného prováděcího aktu uvedeného v čl. 8e odst. 1 nebo 5.

Ustanovení čl. 8e odst. 7 se použije obdobně.

4. Aniž je dotčen článek 6 a odst. 3 druhý pododstavec tohoto článku, jsou státní příslušníci třetí země, na kterou se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 1 tohoto článku, během doby trvání pozastavení osvobození od vízové povinnosti povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

5. Aniž je dotčen čl. 8e odst. 7, pokud členský stát přijme opatření podle článku 6 stanovující nové výjimky z vízové povinnosti pro určitou kategorii státních příslušníků třetí země, na kterou se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 1 tohoto článku, sdělí tato opatření v souladu s článkem 12.

6. Před uplynutím doby použitelnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odstavce 1 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dočasném uplatňování pozastavení osvobození od vízové povinnosti, o dialogu mezi Komisí a dotčenou třetí zemí a o opatřeních přijatých k nápravě okolností, které vedly k dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti.

Ke zprávám uvedeným v prvním pododstavci může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na dotčenou třetí zemi z přílohy II do přílohy I. V takovém případě Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým změní přílohu II s cílem prodloužit dobu trvání pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovenou aktem v přenesené pravomoci přijatým podle odstavce 1 tohoto článku, dokud nevstoupí v platnost změna, kterou se daná třetí země převádí do přílohy I. Toto prodloužení nepřekročí 24 měsíců. Poznámka pod čarou připojená k odkazu se odpovídajícím způsobem změní.

Jestliže se z důvodu přetrvávající povahy okolností představujících důvody pro pozastavení osvobození od vízové povinnosti stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. g), pokud jde o nesplnění zvláštních požadavků na vnější vztahy nebo základní práva, nebo okolností představujících důvody pro pozastavení stanovené v čl. 8a odst. 1 písm. h) akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 1 tohoto článku vztahoval na základě odstavce 2 tohoto článku na státní příslušníky třetí země, kteří jsou držiteli diplomatických, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů, může Komise ve zprávě týkající se uvedeného aktu v přenesené pravomoci uvést, že je třeba přijmout další akt v přenesené pravomoci s cílem prodloužit dobu pozastavení o dalších 24 měsíců. V takovém případě se první a druhý pododstavec tohoto odstavce použijí obdobně.

7. Pokud jsou okolnosti, které vedly k dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti, napraveny před uplynutím doby použitelnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odstavce 1 nebo 5 tohoto článku, přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým změní přílohu II s cílem zrušit dočasné pozastavení osvobození od vízové povinnosti.

---

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).“

3) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 8f je svěřena Komisi na dobu pěti let od 28. března 2017. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) a v článku 8f kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 8f vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.“

*Článek 2*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 26. listopadu 2025.

| *Za Evropský parlament* | *Za Radu* |
|---|---|
| *předsedkyně* | *předsedkyně* |
| R. METSOLA | M. BJERRE |